TRANSLATION

OF

MILTON'S PARADISE LOST.

BOOK III.

K. R. Press, Madras.—1880.

படலங்களின் விவரம்.

பக்கம்.

1 ஒளியை வர்ணித்த படலம் 83
2 பிதாவானவர் உரைத்த படலம் 84
3 குமாரனானவர் உரைத்த படலம் 88
4 மீளவும் பிதா உரைத்த படலம் 89
5 மீளவும் குமாரன் உரைத்த படலம் 92
6 திரு அவதார நிர்ணயப்படலம் 94
7 தூதர்கள் கொண்டாட்டுப்படலம் 97
8 சாத்தான் பூவுலகைச்சுற்று படலம் 100
9 ஏணியைக்காண் படலம் 102
10 சூரியமண்டலஞ்சேர் படலம் 104
11 தூதனைக்காண் படலம் 106
12 தூதனை வினவுசெய் படலம் 107
13 தூதனை வஞ்சனைசெய் படலம் 110

11614

யாத்திரைக்காண்டம்.

பொருளடக்கம்.

தேவன் தமது வலதுபாரிசத்தில் வீற்றிருக்கின்ற குமாரனுக்கு வேதாளம் மனிதசாதியை கவிழ்த்துவிட முயலுகைத்துக்கு வருவதைக்காட்டி, மனிதனை சுயாதீனமுறப் படைத்ததால், தமது நீதிக்குப் பங்கமில்லையென்றதும், மனிதன் சாத்தானைப்போல் கெர்வத்தினால் விழாமல், வஞ்சிக்கப்பட்டுத், தவறுவதினிமித்தம் அவன்மீது கிருபைபுரிவேனென்றதும், குமாரன் தேவனிடத்தில் வெளிப்பட்ட கிருபையினிமித்தம் அவரை ஸ்தோத்திரித்ததும், ஆயினும் தேவநீதியை திருப்திசெய்து, மனிதனை மீட்கவோர் மத்தியஸ்தன் அவசியமென் றுணர்த்தித் தம்மைத்தாமே மனப்பூர்வமாய் ஒப்புக்கொடுத்ததும் மனிதவதாரஞ்செய்ய நிர்ணயித்ததும் தேவதூதர்கள் அதை கெம்பீரசகிதமாய்க் கொண்டாடினதும், இதற்குள்ளாக சாத்தான் தன்றிடித்த யாத்திரையைத் தொடர்ந்து ஆகாயமண்டலத்திற் சிறிதுகால் மலைந்ததும் அவ்விடத்திலிருந்து மானிடசாதியையும் சிருட்டிக்கப்பட்ட பற்பல வஸ்துக்களையும் வானத்தின் மதருகளையும் ஆகாயத்தின் சலத்தையுஞ் சூரியமண்டலத்தில் ஊரியேலதூதனையும் கண்டதும், ஒளியின் புத்திரனைப்போல வேடம்பூண்டு அத்தூதனிடத்தில் நவமாய்ச் சிருட்டிக்கப்பட்ட மனிதனைப்பார்க்க ஆவலுற்றதும், அவன் அதற்கு வழியைக் காண்பித்ததும், உயர்ந்ததும் பனிமூடினதுமாகிய நைபேற்றீஸ் என்னு மலைமீது கடைசியில் வந்திறங்கினதும் அடங்கியிருக்கின்றன.

1. ஒளியை வரணித்தபடலம்.

சக்கராங்க ஒளியே! உனக்கு வந்தனம். நீ வானப்பிறவியும், சிருட்டிப்பின் முதற்கனியாயு மிருக்கிறாய். அண்டபகிரண்டங்களையும் படைத்த தேவனும் ஒருவருஞ் சேரக்கூடாத வொளியின் மத்தியில் ஆனந்தத்துடனிருக்கிறார். அவர் நித்தியானந்தசகிதரா யிருப்பதுபோல, நீயுமவரோடு, உடன்

நித்தியகிரணமா யிருக்கிறாயென்று சொல்லலாகாதோ. அப்படிச்சொல்ல துணிவேனாகில், யாராகிலும் என்னை பழுது கூறுவார்களோ, அல்லது ஒருவராலு மறியக்கூடாத ஊற்றிலிருந்து சுரந்துவரு மோர்நதியென்று நான் உன்னை யழைக்கக்கூடாதோ? வானமும் பூமியும், ஆம் ஆதித்தனும் உண்டாவதற்கு முன்னமே நீ விளங்கினாயே: தெய்வீகவாக்குப் புறப்பட்டமாத்திரத்தில் ஒழுங்கற்ற பிண்டங்களிலிருந்து எழுந்தருளின இருண்ட பூமியை ஓர்சால்வையைப்போல மூடினாயே. இப்போதுன்னைச் சந்திக்கவும் இனிமையான சுரங்களில் உன்னைப் பாடவுந் துணிகிறேன். இதுவரையில் இருளும் அந்தகாரமும் நிறைந்த பாதாளவுலகத்தைப்பற்றிப் பாடினேன். இப்போது சமஸ்தஜீவப்பிராணிகளையும் உயிர்ப்பிக்கும் வெளிச்சத்தை உணருகின்றதால் மகிழ்ந்து துதிசெய்கிறேன். ஆயினும் மங்கிப்போன என் கண்களைத் திறக்க உன்னால் முடியாதென் றெண்ணுகிறேன். உஷ்டணா சீதள முதலிய காலபேதங்களை எனது கண்பார்வையினால் பகுத்தறியக் கூடாதவனாயும் ஒளியினால் விளையும் எண்ணிறந்த சந்தோஷங்களுக்கு முற்றிலும் விலக்கப்பட்டவனாயு மிருக்கிறேன். அப்படி இருந்தபோதிலும் என் மனோதத்துவங்களை பிரகாசிக்கவும் ஸ்திரப்படுத்தவும் பிரார்த்திக்கிறேன். அப்போது மனிதருடைய காட்சிக்கும் புத்திக்கும் எட்டாத விஷயங்களை யெடுத்துரைக்க வல்லபனாவேன்.

2. பிதாவானவர் உரைத்தபடலம்.

பரிசுத்தத் திரித்துவத்தில் முதல்வருஞ் சர்வ வல்லவருமான பிதாவானவர் இச்சமையத்தில் வானுலகத்தில், உன்னதவாசனத்தில் வீற்றிருந்தனர்

அவர் சர்வஞ்ஞரானதால், கீழ்நோக்கி தமதுகாரத்
தின் கிரியைகளையும் ஆம் அக்கிரியைகளின் கிரியை
களையும் பார்க்கத்தொடங்கினர். அவரை வானசே
னைகளெல்லாம் நட்சத்திரங்களைப்போல புடைசூழ்
ந்து நின்று அவரினது திருமுகப்பார்வையி னின்று
ஒருவராலும் உச்சரித்து முடியாத ஆசீர்வசனங்களை
பெற்றனர். அவருடைய வலபாரிசத்தில் மகிமை
யின் சொரூபலங்கிரதமாகிய ஏககுமாரன் வீற்றிரு
க்க மானிடதேகம்பூண்டு பூமியின் செல்வப்பூங்கா
வனத்தில் முதன்மையாக வசித்த நமது தாயதந்
தைக ளிருவரையும் பார்த்தார். அவர்கள் ஆனந்தம்,
நேசமுதலிய லட்சணங்களைப் பொருந்தினவர்களா
யும், சந்தோஷசாகரத்தில் மூழ்கி, நிகரில்லா சந்
துஷ்டியை யடைந்துகொண் டிருந்தனர். இதுவு
மன்றி கடவுளானவர் நரகத்தையும் அதைச் சுற்றி
யிருந்த பெரியக் குடாக்கடலையும் பார்க்குமளவில்,
ஆகாயத்தி லூடுருவி, இரவின் இராட்சியத்தையுங்
கடந்து, விரித்த ரெக்கைகளுடன் வானத்தின் மதி
லோரமாய் பறந்தோடி இப்பூமியின் கடைமுனை
யைநோக்கி ஏகாந்தசகிதமாய் யாத்திரைசெய்யும்
வேதாளத்தையுங் கண்டனர். இக்காட்சியைக்கண்
டதட்சணமே திரிகாலத்தையும் அறிந்தவரானதம
துகுமாரனிடத்திற் பேசத்தொடங்கினர்.

எனது ஒரேபேறானகுமாரனே, நம்முடைய சத்
துராதியாகிய சாத்தானை அகங்காரமானது எவ்வா
வாய் அலக்கழிக்கிறதென்று கவனிக்கிறீரோ! எந்த
எல்லைக்குள்ளும் அடங்காதவனையும், நரகத்தின்
வயிரத் தாப்பாள்களையும் பூட்டுகளையும் முறித்து,
அவன்மேலிருந்த இருப்புச்சங்கிலிகளையும் உதறி
விட்டு அகன்றதுங்கசம் நிறைந்ததுமான இரவின்
இராட்சியத்தையுங் கடந்து பழிவாங்கும்பொருட்
டு, மானிடர்கள்வசிக்கும் பூவுலகைநோக்கி வருகிற

ணல்லவோ? அவனுக்கே அது ஆக்கினையாக முடியும், இவ்வாறு ஓர் பட்சியைப்போல துரிதமாய்ப் பறந்து நாம்சிருட்டித்த அப்பூமியிலிருக்கும் மனிதனை பலோத்காரமாயாவது அல்லது சதிசற்பனையினாலாவது நாசப்படுத்தவேண்டுமென்றே வருகிறான். அவனிக்காரியத்தில் செயம் அடைவான். ஏனென்றால் அவனுடைய சற்பினையும் பொய்யுமான வார்த்தைகளுக்கு மனிதன் இணங்கி அவனுடையகீழ்ப்படிதலுக்கு அத்தாட்சியாகக்கொடுக்கப்பட்ட ஒன்றான பிரமாணத்துக்கு விரோதமாகநடப்பான். இவ்வித கீழ்ப்படியாமையினால் அவனும் அவனுடைய சந்ததியாரும் உண்மைபறறவர்களாகி பாக்கியநிலைமையை யிழந்துவிடுவார்கள். இது யாருடைய குற்றம்? அவனுடையகுற்றமே, நன்றிகெட்டவனாகிவிடுவான். ஏனென்றால் அவனுக்கவசியமான யாவையும் அவன் என்னிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டான். அவனை நீதியும் நேர்மையுமுள்ளவனாகப்படைத்தேன். நீதிநெறியிலிருந்து விழவும் அல்லது அதில் உறுதியாய்நிற்கவும் அவனுக்குச் சக்தியுண்டு. அவனை உண்டாக்கினவன்னானே, வானசேனைகளையும், ஆவிகளையு முண்டாக்கினேன். அவர்களில் உறுதியாய் நின்றவர்களும் விழுந்தவர்களுந் தங்களிஷ்டப்பிரகாரம் அவ்வாறுசெய்தனர், நின்றவர்கள் சுயாதீனசித்தராக நின்றதுபோலவே விழுந்தவர்களுஞ் சுயாதீனசித்தராகவே விழ்ந்தனர், சுயாதீன மிராதவிடத்துக் கட்டாயமானசெய்கை அவசியமாய்த் தோன்றுமேயல்லாது அவர்களின் உள்ளான விருப்பம் வெளிப்படாது மேலும் அவர்களின், உண்மை, உறுதியானவிசுவாசம், அன்பு எப்படி வெளிப்படும்? எவ்விதமாய் தங்கள் நேர்மையும் நீதியுமான நடக்கைக்குத்தகுந்த புகழ்ச்சியை யடையக்கூடும்? அவர்கள் கீழ்ப்படிவதினால் எனக்குண்டாகும் மகிமைஎன்ன? அவர்கள் சுயசித்தத்தையும் பகு

த்தறிவையும், சுயாதீனநிலைமையையும் இழந்து அடிமைகளைப்போல என்னைச்சேவிக்க அவர்களைக்கட்டாயப்படுத்துவதினா லுண்டாகும் பயனென்ன? மேலும் புத்திரசுதந்தர பாத்தியத்துடன் உண்டாக்கப்பட்டவர்களாதலால், விதி, ஆதிதீர்மானம், முன்குறித்தல் என்பனவற்றால் அவர்களின் சுயாதீனசித்தம் ஆளப்படுகிறதாக எண்ணிக்கொண்டு சிருட்டிகரையுஞ் சிருட்டிகளையுங் குற்றப்படுத்துவது அநியாயமானகாரியம், நானல்ல அவர்களே தங்களின் விழுதலைத் தீர்மானம் பண்ணிக்கொண்டார்கள். அவர்கள் விழுதலை நான்முன்னறிந்தபோதிலும் அம்முன்னறிவுக்கும் அவர்கள் துணிவாய் செய்யுங் குற்றத்துக்கும் யாதேனு மோர்சம்பந்தமில்லை, எதிர்கால சம்பவங்கள் அவர்களுக்குத் தெரியாமலிருப்பது வாஸ்தவந்தான். ஆயினும், விதிப்பிரமாணத்தினாலும், நான் முன்னறிந்ததினாலும் அவர்கள் ஏவப்படாமல், சுதாவாய் குற்றஞ்செய்யப்போகிறதினால், எவ்வகையான தீமைக்குந் தாங்களே காரணராவார்கள். எதாவதோர் காரியத்தை தீர்மானஞ்செய்வதற்கும் அதைத் தங்கள்நடக்கைக்குப் பிரமாணமாக வைத்துக்கொள்வதற்கும், அவர்களுக்கதிகாரமுண்டு. அவ்வித சுயாதீன நிலைமையைப் பெற்றவர்களாய் அவர்கள் சிருட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆம் தங்களைத்தாங்களே அடிமையான நிலைமைக்குளப்படுத்து மட்டுக்குஞ் சுயாதீனசித்தராகவே யிருப்பார்கள். இல்லாவிடின் அவர்களினியற்கை மாற்றப்படவேண்டும். சுயாதீனத்தை அவர்களுக்களித்த எனது மகத்துவமும் மாறாததுமான கட்டளையையும் அழிக்கவேண்டும். தங்களுடைய ஆயுதங்களைத் தங்களுக்குக் கேடாகவே பிரயோகம்பண்ணுகிறார்கள். தூதர்கள் தங்கள் சுய வஞ்சனையினாலும் யோசனையினாலுங் கெட்டுப்போனார்கள். மனிதனோ மற்றவர்களாலே வஞ்சிக்கப்ப

வேதிறல் கெடுவான். ஆனதால் மனிதனுக்குமாத்திரங் கிருபைகிடைக்குமேயன்றி மற்றவர்களுக்கு அக்கிருபை கிடையாது. வானத்திலும் பூமியிலும விளங்கிநிற்கும் எனது சிறந்தலட்சணங்களாகிய நீதியும் இரக்கமும் யாதொருதடையின்றி வெளிப்படும். என்றாலும் ஆரம்பத்தில்நீதியும் இரக்கமோ ஆதியிலும்அந்தத்திலும் அதிதுலாம்பரமாய் விளங்கும்.

இவ்வாறு மகாப்பெரிய ஆண்டவர்பேச, தேவாமிர்த நற்கந்தங்கள் வானுலகத்தில் பரிமளித்தன. தெறிந்துகொள்ளப்பட்டும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுமிருந்தஆவிகள் நவமான சந்துஷ்டியடைந்தனர். தேவகுமாரனின்.முகதேஜஸ் நிகரில்லா வண்ணமாய்ப் பிரகாசித்தது. பிதாவானவர் அவரில் உருவானது போல விளங்கிநின்றனர். அவருடைய முகபிரசன்னம் தேவஇரக்கத்தை பகிரங்கமாய் வெளிப்படுத்திற்று. அன்பின் சொரூபியானஇவர் கிருபாசமுத்திரத்தில் மூழ்கினவராய்த் தமது பிதாவைப் பார்த்துச்சொன்னதாவது.

---

3. குமாரனவர் உரைத்தபடலம்.

ஓ பிதாவே! நீர் திருவாய்மலர்ந் தருளினவார்த்தைகள் நிச்சயமாகவே மகத்துவம் பொருந்தினவைகள். விசேஷமாய், மனிதனுக்குக் கிருபையுண்டென நீர் சொன்னதற்காக, வானமும் பூமியும் உமது துதிகளைக் கெம்பீரமாய்ப் பாடும். எண்ணிறந்தப் பாட்டுகளுங் கீர்த்தனைகளுந் தூதர்வாயினின்று புறப்படும். உமது சிங்காசனம் என்றும் ஆசீர்வாதங்களால் நிறைந்திருக்குமென்று எதிரொலிகள் எத்திக்குகளிலும் எழும்பும். ஆனால் உம்மாலே மெத்தவும் நேசிக்கப்பட்டவனும் உமக்கு

இளையகுமாரனுமான மனிதன், எதிரியின் துரோகத்தினாலும் தன் சொந்த புத்தியீனத்தாலும் மோசத்தை அடைவதால் அவன் முற்றிலுமிழந்துவிடப்படுவானோ? அது உமக்குத் தூரமாயிருப்பதாக. ஓ பிதாவே, சமஸ்த சிருட்டிகளுக்கும் நியாதிபதியே, நீதியின் செங்கோலை பிடித்திருப்பவரே! அது உமக்குத் தூரமாயிருப்பதாக. சத்துருவாகியபிசாசு உம்முடைய சிறந்த எண்ணத்தைக் குலைத்து தனது துரோகத்தை நிறைவேற்றுவானோ! தன்னுடைய கெர்வத்தையும் அகங்காரத்தையும் நிலைபெறச்செய்து உமது தயாளகுணத்தை அவமாகச்செய்வானோ அல்லது பழிவாங்கும்பொருட்டு மானிடசாதியை தீட்டுப்படுத்தி, மாறுவிதியின் பயனை அவர்கள் அடையும்படி கொடூரமாய் ஆளுகைசெய்யவருவானோ? அல்லது நீரே அவனுடைய அக்கிரமத்தை நீக்கிவிட உமது மகிமைக்கென்று உண்டுபண்ணின சிருட்டிகளை நாசம்பண்ணுவீரோ? இப்படி உமது மகிமையும் மேன்மையும் தூஷணிக்கப்பட விடக்கொடுப்பீரோ என்றனர்.

---

4. மீளவும்பிதா உரைத்தபடலம்.

அவருக்கு பிரதியுத்தரமாக சிருஷ்டிகர்த்தாவானவர் சொன்னது, எனது குமாரனே! என் ஆத்துமாவின் பிரியநேசமே! எனது மடியின்புத்திரனே எனது வார்த்தையும், ஞானமும், பூரணசக்தியும் நீரே. நீர் பேசினவைகள் யாவுமெனது யோசனைகளாயிருக்கின்றன. நமது நித்தியவாலோசனையில நிர்மாணித்தபடி மனிதனை நாமிழந்துபோக மாட்டோம். இஷ்டமுள்ளவன் இரட்சிக்கப்படுவான். ஆயினும் இரட்சண்ணியம் அவனுடைய இஷ்டத்துக்குள்ப் பட்டதல்ல. இலவிசமாய் அளிக்கப்

படும். எனது கிருபையினால் இரட்சிக்கப்படுவான். பெலட்சயமாய்ப்போன அவனுடைய மனோதத்துவங்களை மறுபடியும் நானுயிர்ப்பிப்பேன் அவனுடைய தத்துவங்கள் இழந்ததற்குச் சமமாயும் அளவுக்கு மிஞ்சின ஆசாபாசங்களுக் கடிமைகளாயும் போய்விடினும், எனது ஒத்தாசையினால் பெலனடைந்து அவனுக்கு மரணபகைஞனுமா யிருப்பவனுக்கு அஞ்சாமல் யுத்தஞ்செய்வான். இவ்வாறு செய்வதினால் தன்னுடைய நிலைமை எவ்வளவு கேவலமாய்ப் போயிற்றென்றும், என்னையேயன்றி வேறொருவராலும் விடுதலையடைவது அசாத்தியமென்று மறிந்துகொள்வான். நமது சுய இஷ்டத்தின்படி சிலரை விசேஷித்தபிரகாரந் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம் மற்றவர்களுக்கு நமது அழைப்பு அறிவிக்கப்படும். அவர்களின் பாவநிலைமையைக் குறித்து அவர்களுக் கெச்சரிப்போம். கிருபையின் அழைப்பு இருக்கும்போதே நமது கோபாக்கினைக்கு தப்பிக்கொள்ளும்படி அவர்களின் புத்தியைத் தெளிவாக்குவேன். கடினவிருதயங்களைக் கரையச்செய்வேன், மனந்திருப்பவும், கீழ்ப்படியவும், செபிக்கவும் அவர்களுக் கறிவைப் புகட்டுவேன். எவர்கள் உண்மையாய் மனந்திருப்பி, கீழ்ப்படிந்து செபிக்கிறார்களோ அவர்களின் மன்றாட்டுகளைக் கேட்கத்தாமதமா யிரேன். எனது கண்கள் அவர்களைக் கவனித்துக்கொண் டிருக்கும். அவர்களை நடத்தும்பொருட்டு அவர்களுக்குள்ளே ஓர் வழியை காட்டியைவைப்பேன். எனது காரியதரிசியும், பிரதிநிதியுமா யிருக்கின்ற மனசாட்சியே அந்தவழிகாட்டி, இவ்வழிகாட்டியின் பிரமாணத்தைக் கைக்கொண்டவர்கள் வெளிச்சத்தின்மேல் வெளிச்சத்தை யடைவதுமன்றி, கடைசி பரியந்தமநிலை நிற்பவர்கள் சுகம்பெறுவார்கள். ஆனால் எனது நீடிய பொறுமையையும், கிருபையின் காலத்தையும் அச

ட்டைசெய்பவர்கள் நன்மையையறியாரார்கள். இருதயக் கடினத்திலும் குருட்டாட்டத்திலும் அதிகரித்து பாதாளத்தி லிடறிவிழுவார்கள். இப்படிப் பட்டவர்கள்மாத்திரம் என்னுடைய விரக்கத்துக்கு அன்னியராவார்கள். இதுவுமன்றி, கீழ்ப்படியாமை, அவிசுவாசம் துரோகச்சிந்தை இவைமுதலிய வைகளினால் மனிதன் ஏவப்பட்டு உன்னத அரசாட்சிக்குவிரோதமாய்ப் பாவஞ்செய்துத் தன்னைத் தெய்வமென்று பாவித்தால் சமஸ்தநன்மையு மிழந்து தன்து பாவதோஷத்தை நிவர்த்திபண்ண ஏதுவில்லாமல் அவனும் அவனுடைய சந்ததியாரும் அர்த்தநாசமடைவார்கள். அவன்சாகவே சாகவேண்டும். இல்லாவிடின் என்றுநீதியாகிய லட்சணம் பங்கமடையும். காரியமிப்படியிருப்பதால் கெட்டுப்போனமனிதனை மீட்கும்பொருட்டு மகாத்திறமையும் பரிபூரண லட்சணமும் பொருந்திய வோர்புருஷன் நமது நீதியின் அளவில்லாக்கடனைத் தீர்க்கும்பொருட்டு மரணதண்டனைக்குத் தன்னை ஒப்புவிக்கவேண்டும். வானுலகத்தின் வல்லமைகளே! அவ்வித அன்புள்ளபுருஷன் எங்கேயிருக்கிறானென்று சொல்லுங்கள். உங்களில்யாராவது மரணதண்டனையை வருவி[illegible]க்க குற்றத்தினின்று மனிதனைமீட்கும்பொருட்டு மானிடதேகத்தைப் பூண்டுகொள்ள மனதாயிருக்கிறீர்களோ? அநீதஞ்செய்தவனுக்காக, நீதிமான் ஒருவன் பிணைப்படக்கூடுமா! மேலுலகத்தில் அவ்விதபேரன்பையுடையவர்கள் யாராகிலுமிருக்கிறார்களாவென்றார்.

இவ்வார்த்தைகளை வானசேனைகள்கேட்டு வாய்பேசாத ஊமையரைப்போல நின்றனர். வானுலகத்தில் பேச்சுமூச்சு மற்றஅமைதலுண்டாயிற்று. மனிதனுக்கு இரட்சண்ணியவாளனும் மத்தியஸ்தனுமாக வொருவரும் ஏற்படவில்லை. மேலும் மரணதண்

டனைத் தன்னுடைய தாக்கிக்கொண்டுமீட்பின் கிரியை நடத்தவும் ஒருவருந்துணிந்து வரவில்லை. யாவிடசாதி சமூலமும் மீட்பின்றி மரணத்துக்கும் நகரத்துக்கும் இரையாகவேண்டியதாயிற்று. இப்படியிருக்குஞ்சமையத்தில் தேவன்மைபயே ஆடையாகத் தரித்திருக்குந் தேவகுமாரன் மனிதனைமீட்கும் பொருட்டுத் தமது திருவுள்ளத்திற்கொண்டருளின அன்பைவிளக்கத் தொடங்கினர்.

---

5. மீளவுங் குமாரன்உரைத்தபடலம்.

பிதாவே, உம்முடையவார்த்தைகள், வெற்றிசிறக்கும்வார்த்தைகளாயிருக்கக்கடவன், ரெக்கைகளை அணிந்த தூதர்களிலும் உமதுகிருபைத் துரிதமாகச்சென்று சமஸ்த ஜெந்துக்களுக்கும் இலவிசமாய் நன்மையை அளிக்கின்றது, அப்படியிருக்க, மனிதனை இரட்சிப்பது உமது திருவுளச்சித்தமாயிருக்க அக்கிருபையானது அவனுடைய இரட்சண்ணியம் நடந்தேறும்பொருட்டு வேறு வழியைக்கண்டுபிடியாதிருக்குமோ? ஆனால் உமது கிருபையின் வரப்பிரசாதத்தைத் தேடாமற்ச[illegible]னது அவனுடைய பெரியகஷ்டமாயிருக்கிறது. மேலும் பாவத்தில விழுந்து மடிந்துபோன காரணத்தால் பாவநிவாரணபலியைச்செலுத்த சக்தியற்றவனா யிருக்கிறான். ஆயினும் உமது குமாரனாகிய என்னைநோக்கிப்பாரும். அவனுக்காக என்னையும் அவன் சீவனுக்காக என்சீவனையும் கொடுக்க மனதாயிருக்கிறேன். உமது கோபம என்மேலிரங்குவதாக என்னை மனுஷனாகப்பாவித்துக்கொள்ளும்? அவனுக்காக நான் உமது மடியையும் விட்டுவிடுகிறேன் திரித்துவத்தி லிரண்டாவதாகவிருக்கும் எனக்குரிய சமஸ்தமகிமையையும் மனப்பூர்வமா யிழந்துவிடுகிறேன். ஆம் அவனுக்காக, கடைசியில் சந்தோஷத்துடன் மரிக்கிறேன்.

என்மேல் மரணதூதன் தன் அகங்காரத்தை யெல்லாங் காட்டுவானாக. ஆகிலும் அவனுடைய அந்தகார இராட்சியத்தில் நான் அதிககாலம் தாவரிக்கமாட்டேன். ஏனெனில் என்றும் ஜீவித்திருக்குஞ் சக்தியை நான் உம்மிடத்திலிருந்து பெற்றிருக்கிறேன். மரிக்கவேண்டியவர்களுக்கு பதிலாக நானிப்போது மரிக்க எற்படினும், அவர்கள்செலுத்த வேண்டியகடனைச் செலுத்தினபிற்பாடு அசங்கிக்கப்படத்தக்க கல்லறையில் அழிவுக் கிரையாகும்படி என்னை ஒப்புக்கொடுக்கமாட்டீர். எனதுமாசற்ற ஆத்துமம் அப்போது நரகத்தில் வாசம்பண்ணவும் இடங்கொடீர். நான் வெற்றிவேந்தனாகவெழுந்து என்னை மேற்கொண்டவனை மேற்கொண்டு அவனுடைய பெருமை பொருள்களைக் கொள்ளையாடுவேன். அப்போது தான்மரணம், மரணகாயத்தையடைவான். அவனுடைய மரணக்கொடுக்குகள் பிடுங்கப்படும், மிகுந்த வெட்கத்துடனே குனிவான். நானே ஆகாயமண்டலத்திலே மிகுந்தவெற்றிச் சிறப்புடன் நரகத்தையேசிறையாக்கி அதின் திஷ்டைபிடித்தவர்களை கட்டுண்டவர்களாக காண்பிப்பேன். இக்காட்சியை ஆனந்தசகிதராய் வானுலகத்திலிருந்து பார்த்து அகமகிழ்ந்து கொள்வீர். நான் உமது வல்லமையினாலெழுந்து சத்துருக்களை அழிப்பேன், கடைசியாக மரணத்தையுஞ் சம்மாரஞ்செய்து அவனுடைய பிரேதத்தால் பாதாளத்தின் வயிற்றை நிறப்பி மீட்கப்பட்ட எனது இரண்டசனத்துடன், சிறிதுகாலம் பிரிந்திருந்தநான் என்பிதாவின் சமுகத்தைத்தரிசிப்பேன். அப்போது உமதுமுகப்பிரசன்னம் மனிதன்பேரில் கோபத்தை விளக்காமல் சமாதானத்தையும் ஒப்புரவாக்குந் தயாளகுணத்தையும் வெளிப்படுத்தும், ஆம் ஒரேவார்த்தையாக உமது உக்கிரகோபாவேசமெல்லாஞ் சந்தோஷ சாகரமாக மாறிவிடுமென்றார்.

இவ்வாறு குமாரன் பேசிமுடித்தபோதிலும் அவருடைய பேரன்பாகிய, சிறந்தலட்சணம் வானுலகமெங்கும் துலங்கிக்கொண்டிருந்ததினால் அவருடையவார்த்தைக ளின்னமுந் தொனிக்கிறதுபோலவிருந்தன. அழிந்துபோகும் மனிதர்களுக்கழியாத அன்பைக்கூறுகிறதா யிருந்தது. தம்முடைய பிதாவின் சித்தத்துக்கிசைந்து மனப்பூர்வமாய் தம்மைபலியாக வொப்புக்கொடுத்த பிள்ளைக்கொப்பானகீழ்ப்படிதலே, யெல்லாவற்றிலுஞ் சிறப்பாய் பிரகாசித்தது. வானசேனைகளனைவோரும் இதன்கருத்தென்ன? இது எவ்வாறுமுடியும் என்று அதிசயித்துக்கொண்டிருந்தனர்: சர்வத்துக்கு மதிபதியான பிதாவானவர் பேசத்தொடங்கினார்.

---

6. திரு அவதார நிர்ணயப்படலம்.

தேவகோபாக்கினைக்குள்ளா யிருக்கின்ற மானிடசாதியின் இரட்சகனே! பாதத்துக்கும் புவிக்கும் சமாதானக்கர்த்தனே! என் ஆத்துமநேசமே: எனதுகரத்தின் சிருட்டிகளின்பேரிலும் விசேஷமாக கடைசியாகச் சிருட்டிக்கப்பட்ட மனுஷன்பேரிலும் நானெவ்வளவு பிரீதியுள்ளவனுயிருக்கிறே னென்பதையும் நீர் நன்றாயறிவீர், அவனை இரட்சிக்கும்பொருட்டுக் கொஞ்சக்காலம் எனதுமடியினின்றும் வலதுபாரிசத்தி னின்றும் உம்மை இழந்துவிடுகிறேன். நாமிழந்துபோன சாதியனைத்தையும் மீட்கநீரோ வல்லவர் ஆதலால் உமது தெய்வீகத்தன்மையோடு அவர்களுட மனுஷீகத்தன்மையையுஞ் சேர்த்துக்கொள்ளும். பூமியிலே மனிதருக்குள்ளே மனிதனுகவிருந்தருளுவீராக. காலம்வரும்போது ஓர்கன்னிகைவயிற்றில் அதிசயமாய் உற்பவித்து மாமிசதேகத்தைப் பூண்டுகொள்ளும். ஆதா மின்புத்திரனு

யிருந்தும் ஆதாமுக்குப் பதிலாக நீரே மனிதசாதிக்குத் தலைவனாகவிருந்து அவனில் எல்லோரும் அழிந்துபோனதுபோல இரண்டாம்வேருக் கொப்பான உம்மிலே யாவரும் உயிரடைவார்களாக. உம்மாலேயன்றி மற்றவர்களால் மனிதசாதியை உயிர்ப்பிப்பது அசாத்தியமானகாரியம். ஏனென்றால் அவன் குற்றஞ்செய்தகாரணத்தால் எல்லோருங் குற்றவாளிகளானார்கள். உம்முடைய நீதி அவர்களுக் களிக்கப்படுவதினால் அவர்கள் விமோசனமடைந்து தங்களின் சுயநீதி ஒன்றுக்கும் உதவாதென்றுணர்வார்கள். புதியசிவனையடைவார்கள். இவ்வாறு மனிதனை மனிதனுக்காகத் திர்ப்தி யுண்டுபண்ணுவதும் அவனுக்காகமரித்து, உயிர்த்தெழுந்து தன் சொந்த ஜீவனாலே மீட்கப்பட்ட சகோதரரை மரணத்தினின்று எழுப்புவதும் நியாயமாயிருக்கிறது. வானுலகத்தின் பேரன்புநாதர் உலகத்தின் தீராப்பகையை வென்று கொள்ளும்வகை இதுவே. நரகவாசிகள் பகையினால் அழித்துவிட்டதை உமது மிகுந்த விலைக்கிரயத்தினால் எளிதில் மீட்டுவிடுவீர். ஆம் உமது கிருபையை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் அழிந்து போவார்கள். மேலும் மனிதனுடைய தன்மையை தரித்துக்கொள்ளும்பொருட்டுத் தாழ்வுலகிற் சென்றாலும் உம்முடைய தெய்வீகத்தன்மை எவ்வளவுமிழிவற்றிருக்கும். கடவுளுக்குரிய சமஸ்த செல்வானுபோகங்களையுந் துறந்துவிட்டு நாசமாய்ப் போன ஓர் உலகத்தை மீட்கும்படி வந்தீர். உமதுபிறப்பின்சுத்ந்தரமும் சுயமேன்மையும் நீர் தேவகுமாரனென்பதைச் சாட்சியிடுகின்றன. உயர்வும் உன்னதமுமான நிலைமையிலிருக்கிறதுமன்றி நன்மைக் கடலாயுமிருக்கிறீர். உம்மிடத்தில் மகிமைவிளங்குகிறதைக்விட அன்பே அதிகப்பிரகாசமாய் விளங்குகிறது. உமதுதாழ்மையினால் தரித்துக்கொள்ளும் மானுஷியம் இச்சிங்காசனமட்டேக்கும் உயர்த்தப்படும் இவ்

விடத்தில் மாமிசதேகத்துடன் வீற்றிருப்பீர். தே
வனும் மனிதனுமாயும் தேவகுமாரனும் மனிதகுமா
ரனுமாக அபிஷேகம்பெற்று ஆளுகைசெய்வீர். சக
லவல்லமையும் உமக்கு அளிப்பேன் நித்தியமாய்
அரசாட்சி செய்வீர். உம்முடைய மகத்துவலட்ச
ணங்களை அணிந்துகொள்ளும். சிங்காசனங்களும்,
இராட்சியங்களும், அதிகாரங்களும், ஆளுகைகளு
ம், உமக்குக் கீழடங்கும், வானுலகத்திலும், பூமியி
லும் பாதாளலோகத்திலு மிருப்பவர்கள் உமக்குத்
தங்கள் முழங்கால்களை முடக்குவார்கள். நீர் மகத்
துவசகிதமாய் ஆகாயத்தில் பவனி புறப்படுகையில்
உமது பராக்கிரமதூதர்கள் உமது நியாயத்தீர்ப்பின்
பயங்கர விசேஷத்தைக் கூறுவார்கள். உடனே எத்
திக்கிலுமிருந்து உயிருள்ளவர்களும், மரித்தவர்க
ளும் பொதுவான நியாயத்தீர்ப்புக் கோடிவருவார்
கள். மரணநித்திரையடைந்தவர்கள் பலத்தசப்தத்
தால் உயிரடைவார்கள். உம்முடைய பரிசுத்தவான்
கள் ஒன்றாய்க்கூடுவார்கள். நீர் நியாயந்தீர்ப்பீர்.
மனிதர்களிலுந் தூதர்களிலுந் துன்மார்க்கரானவர்
கள் குற்றஞ் சுமத்தப்பட்டு தண்டனையடைவார்
கள். அப்போது நரகம் தன்னுடைய தொகையை
பூர்ணப் படுத்திக்கொண்டு சதாநித்திய காலமாய்
மூடப்பட்டிருக்கும். இதனிடையில், பூமியெரிந்துபோ
கும் அதின் சாம்பலிலிருந்து புதியவானமும் பூமி
யும் உருவாகும். அதில் நீதிமான்கள் வாசம்பண்ணு
வார்கள். அனேகவிதமான உபத்திரவங்களைக்கட
ந்த அந்நீதிமான்கள் பொன்யுகத்தைக் காண்பார்
கள். அந்தயுகம் பொன்னுக்கொப்பான கிருபைக
ளால் நிறைந்திருக்கும். சந்தோஷமும் அன்பும் அதி
ற் குடிகொண்டிருக்கும். அப்போது உமது நீதியின்
செங்கோலைப்பிடித்து அரசாள அவசியமிராது தே
வனே! எல்லாத்துக்கும் எல்லாமுமாயிருப்பார்,
ஆகையால் வானதூதர்களே நீங்கள் எல்லோரும்

அவனைத் துதியுங்கள் ஏனென்றால் மேற்சொல்லிய காரியங்க ளனைத்தையும் நிறைவேறச் செய்யும்பொருட்டாகவே அவர்மரிக்கிறார். குமாரனைத் துதியுங்கள். என்னைக் கனஞ்செய்யும் விதமாகவே அவனையுங் கனம்பண்ணுங்க ளென்றனர்.

---

7. தூதர்கள் கொண்டாட்டப்படலம்.

சர்வத்துக்கும்வல்ல தேவனானவர் அமிர்தம்போன்ற இவ்வசனங்களை யுரைத்தமாத்திரத்தில் தேவதூதர்களின் திரண்டகூட்டங்கள் சமுத்திரம்போல கோஷித்தன. பூமிகள்கொண்டாடுவதுபோல ஆர்ப்பரித்தன ஓசன்னாவென்னுஞ் சப்தத்தால் வானுலகம் அதிர்ந்தது சிங்காசனத்தில்வீற்றிருந்த பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் அத்தியந்த பணிவுடனே குனிந்து நமஸ்காரஞ்செய்தனர். அமராந்திபுஷ்பத்தினாலும் பொன்னினாலுஞ் சிங்காரிக்கப்பட்ட தங்கள்கிரீடங்களை கீழேயெறிந்தனர். மேற்சொல்லிய அமராந்திபுஷ்பம் அழியாததன்மையையுடையதாயும் ஓர்காலத்தில் ஜீவவிருட்சத்தி னருகாமையில் மலர்ந்ததாயுமிருந்ததென்றும்: பிற்பாடு மனிதனுடையபாவத்தினிமித்தம் பரதீசிலிருந்து பேர்க்கப்பட்டு வானுலகத்துக்கெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதென்றுஞ் சிலர்சொல்வதுண்டு. அப்புஷ்பம் அவ்வுலகிலுள்ள ஜீவதடாகத்தைத் தனது நிழலினாலும் பரிமளவாசனையினாலும் நிரப்பிக்கொண்டிருந்தது. இதுவுமன்றி அத்தடாகத்தினெல்லாம், ஓடிநீர்பாய்ச்சினசோலைகளிலும் இப்புஷ்பம்மலர்ந்திருந்தது. தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவாத்துமாக்கள் தங்கள் முடிகளிலதைசூட்டிக்கொள்வார்கள். நவரத்தினங்களினாலும் ரோஜாபுஷ்பங்களினாலுஞ் சிங்காரிக்கப்பட்டிருந்த தேவலோகத்தின்கடல்போன்ற விஸ்தீரண

தலைவரிசையிலும் அமராந்திபுஷ்பங்கள் சிதறப்பட்டிருந்தன. அவர்களமறுபடியும் தங்கள்கிரீடங்களை தரித்துக்கொண்டு, பொன்மயமான அவர்களினது அம்பிராத்தூணிகளிற்பிரகாசிக்க சுரமண்டலங்களை வாசித்தனர். அமர்ந்தமிதானியுடன் இனியபாட்டுகளையும் பாடினர். கெம்பீரமானசப்தங்கள் எழும்பி எங்கும்வியாபித்தன. எல்லோருஞ்சேர்ந்து ஆனந்த முழக்கமிட்டனர். இவ்வித அன்னியோன்னிய ஐக்கியமும ஆனந்தபாஷ்பமும் வானுலகத்திலுண்டாயிற்று.

முதன்மையாக அவர்கள்பிதாவே, சர்வவல்லவரே மாறாததும், அழியாததும், நித்தியமுமான லட்சணங்களை ஆடையாகப்பொருந்தியவரே! ஆதிமத்தியாந்தரகிதரும் அளவற்றஅதிகாரமுமுடைய உன்னத அரசனே; சமஸ்தஜீவனுக்கும் ஆதிகாரணரே! ஒளியின்சுத்தாங்க ஊற்றே! ஒருவராலுஞ்சேரக்கூடாத சிங்காசனத்திற்வீற்றிருப்பவரே! கண்களினால் தரிசிக்கப்படக்கூடாதவரே! ஜோதியானகிரணங்கள உமது ஆசனத்தைச்சுற்றி இந்திரதனுசைப்போல வட்டமிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன, உமதுமுகதேஜசினதுப்பவெண்மையால், மோட்சலோகமுழுவதும் ஜெகஜோதியாய் விளங்குகிறது. பிரகாசிக்குஞ் சொரூபிகளும் இருசெட்டைகளினால் தங்கள் கண்களை மூடாமல் உம்மைதரிசிக்கக்கூடுமோ' என்றுபாடினர், பிற்பாடு சிருட்டிகளுக்கெல்லாம் அதிபதியானவரே! பிதாவின்சுதனே, ஒரேபேரானகுமாரனே! தெய்வசுரூபியே! களங்கமற்றதும், மிகச்சிறந்ததுமான உமதுமுகத்திலே சர்வவல்லமையுடைய பிதாவானவர் விளங்கிநிற்கிறாரல்லவோ உம்மைத்தவிர வேறோர் சிருட்டியும் அவரைப் பார்க்கக்கூடாதே? அவருடைய மகிமையின் அச்சடையாளம் உம்மில் பதிக்கப்பட்டிருப்பதுந்தவிர அவருடையதூனி சர்வாங்கமாய் உம்மில் ஊற்றப்பட்டி

ருக்கிறது, வானங்களின்வானங்களும் அவைகளின் சர்வ அதிகாரங்களும் உம்மால் உண்டாக்கப்பட்டனவல்லவோ? பேராசையினால் மதிமயங்கினதூதர்களை பாதாளத்திற் றள்ளினவர்நீரல்லவோ? உமது பிதாவின் பயங்கரஇடிகளை அவர்கள்மேல் பிரயோகித்து உமதுஇரதத்தின் சுவாலிக்கும் சக்கரங்களை வானுலகத்தின் அஸ்திவாரங்களும் அசையத் தக்கதாக கலகதூதர்களின்மேல் ஓடவிட்டீரே. ஜெயமடைந்ததூதர்கள் உம்மை உரத்தசப்தத்துடன் போற்றினார்களல்லவோ? நீர்பிதாவின்வல்லமையை இடைகட்டிக்கொண்டு உமது சத்துராதிகளைப்பழி வாங்கினீர் என்றும் பாடினார். மேலும் கிருபையும் இரக்கமும்நிறைந்த பிதாவே. மனிதர்கள் சதிமோசத்தினால் விழுந்தபடியால் நீர்அவர்களை ஆக்கினைத் தீர்ப்புக்குள்ளாக்கவில்லை. அவர்களின்மேல் இரக்கம்வைத்து உமக்கிரண்டாவதாயும் ஆனந்தமகிமையில் வீற்றிருக்கிறவராயுமிருக்கிற உமது அருமைக் குமாரனை ஒப்புக்கொடுத்தீரே! இரக்கமும் நீதியென்னும் உமது இலட்சணங்களை சமரசப்படுத்தவும் உமதுகோபத்தைத்தணிக்கவும் அவரை பிராணபலியாக்கினீரோ யென்றும்.

ஜகதீஸ்லாகமேசமே! ஒருவரிடத்திலும் வெளிப்படாததேவன்பே? தேவகுமாரனே, மானிடரட்சகனே! உமக்குவந்தனஞ்செய்கிறோம் எங்கள்துதி தோத்திரப்பாடல்களின் மொத்தப்பொருளாயிருக்கிறவரே, உமதுநாமக்குத்தோத்திரம், அனந்தகாலமாய் எங்கள்சரமண்டலங்களில் உமது துதியைப் பாடாமலிருப்போமோ பிதாவோடு உம்மை ஆராதிக்கவும் நமஸ்கரிக்கவும் ஒருபோதிலும்மறவோம் என்றும் பாடினர். இவ்வண்ணமாய் பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் ஆனந்தப் பாட்டுகளைப்பாடி தேவலோகத்தார் தங்களின்காலத்தைச் செலவழித்தனர்.

8. சத்தான்பூவுலகைச் சுற்றுபடலம்.

மேற்சொல்லிய பிரகாரம் வானுலகத்தில் நடக்கும்சமயத்தில வேதாளம் ஆகாய மண்டலங்களின் அகண்டவெளிகளில் நீடித்தயாத்திரை செய்து, இப்பூவுலகைக்கிட்டி அதில் இரவின் அந்தகாரப்பொழுது கவிந்துகொண்டிருக்கும் சமயத்தில் வந்திறங்கினன். சற்றுதூரம் நடந்துபார்த்து பூமியானது உருண்டைவடிவமுள்ளதாயிருந்ததென்று அறிந்துகொண்டான். இப்போது எல்லையற்றதும், இருண்டதும், பாழடைந்ததும் கரடுமுரடுகளுள்ளதும புசற்காற்றினால் அலசடிப்படுகிறதுமான வோர் கண்டத்தைப்போலவு மிருந்தது. ஆயினும் அதின் ஓர்பக்கம் வானத்தின் மதில்புறமாயிருந்த காரணத்தால் அப்பக்கத்தைகுளிர்ந்த ஆகாயவெளி சூழ்ந்துகொண்டிருந்தது. அமர்ந்தகாற்றும்வீசினது இப்பக்கத்திற்கு பேயசூரன் தாராளமாய்ச் சென்றான். அதெப்படி யிருந்ததென்றால் இமயகிரி பனிச்சிகரங்களிலிருந்து கங்கை,இந்துநதியோரங்களில் மேய்ந்துகொண்டிருக்கும் ஆட்டுக்குட்டிகளின் சதையைப் பிடுங்கித்தின்க கழுகானது பறந்தோடி வந்தது போலிருந்தது. தான் நாடிவந்தஇரையைமாத்திரம் நோக்கினன். உயிர்ப்பிராணிகள் ஒன்று மவ்விடத்தில்லை. ஆனால் இனிவருங்காலத்திலோ ஆகாயத்தின் அணுக்களுக்கொப்பான விளிம்பில்லையற்றதுமானகாரியங்களை நாடுபவர்களும், பாவத்திற்குமனிதர்களை ஏவுபவர்களும், இம்மைக்கும்மறுமைக்கும் அனுகூலமானவைகளை அசட்டைசெய்து தங்களின் உபயோகமற்றதுமானகிரியைகளில் நம்பிக்கைவைக்கும்மனுமக்கள மிச்சமாய்த்தோன்றுவார்கள். வீண்பக்தி, குருட்டுவைராக்கியம், முகஸ்துதி, மாயவாழ்வு இவைகளின்மீதுவாஞ்சையுற்றவர்களுந் தோன்றுவார்கள். மேலும் அபூர்ணஇயற்கைகிரியைகள்,

ஆகாலப்பிறவிகள் சுபாவத்துக்கெதிரிடையானவை கள் விர்ப்பந்தசம்பந்தங்கள் முதலியவைகள் பெரும்பான்மையாய்வெளிப்படுவதுமன்றி அநர்த்தகாலம் வருமட்டுக்கும் விருதாவாய் இப்பூமியை அசுசிப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் அசங்கிதலஸ்துக்களும் உண்டாகும். சிலர் தூதர்களுக்கும்மாளிடருக்கும் மத்தியில் ஆத்துமாக்களிருக்கின்றனவென்றும், அவ்வாத்துமாக்களுடன் மேற்சொல்லியவைகள் சேருகின்றனவென்றும் பிதற்றுவார்கள். இதுவுமன்றி, துர்ச்சம்பர்கத்தினால்பிறந்த [illegible] களும் [illegible] கீர்த்திப்பிரதாபான இராட்சதன் [illegible] வார்கள் சென்றார்பள்ளத்தாக்கில் பாம்பின் [illegible] சமைக்கும் வினை[illegible]ம் வருவார்கள். [illegible] ளின்பராக்கிரமத்தை வெளிப்படும்பொருட்டு [illegible] ன்றுவென்றும் அக்கினிச்சுவாலையில்விழுந்து [illegible] உயிரைமாய்த்துக்கொள்வார்கள். சிலர் [illegible]தை ஆசித்துசன்னியாசி, [illegible] வானப்பிரஸ்தன், பிரமசாரி முதலிய வேடங்களூண்டு கறுப்பு, பச்சை, நீலம், காவிநிறமுள்ள உடைகளைத்தரித்து [illegible] பரதேசயாத்திரை செய்வார்கள். [illegible]காலத்தில் கொல்கதாவில்மரித்து இப்போதுவானத்தில்வீற்றிருக்கும் இரட்சணமூர்த்தியைகண்டுபிடிக்க விருதாவாய் அலைவார்கள். இன்னுஞ்சிலர் பரதிசைக்கைப்பற்றிக்கொள்ள, ஏழைகளின் உடையைத்தரித்து பற்பலவூர்களிற்சென்று பேதுருஎன்பவர் வானத்தின்திறவுகோலைப்பிடித்திருக்கிறவரென்று சாதிப்பார்கள். ஆம் அங்கிகள், சால்வைகள், உடைகள், மரித்தவர்களின் எலும்புகள், பலகைகள், பாவமன்னிப்புச்சீட்டுகள், பாரம்பரைதிரியாயங்கள், கட்டளைகள் முதலியவைகளில் புண்ணியமிருக்கிறதென்றெண்ணி அநேகரை வஞ்சித்துக் கெடுதலைசெய்வார்கள். மேற்சொல்லியவைகள் இனிகாணப்படுவதால், இவ்வுலகம்மூடர்களின்பரதேசியாகிவிடும். ஆனலிப்போது சனசஞ்

சாரமில்லாதவெறுமையான விடமாயிருந்தது. இவ்விருண்டபூமியின் பகுதியெல்லாவற்றையும் இச்சூரன் கவனத்துடன்பார்த்துப்போகிறான். இவ்வாறு அவன் அங்குமிங்குமலைந்து திரிந்துகொண்டிருக்கையில் பொழுதுவிடியுஞ்சமயமாயிற்று. வெளிச்சத்தைக்கண்டநிமிஷத்தில் அதிதீவிரத்துடன் திரும்பியோடினான்.

---

9. ஏணியைக்காண்படலம்.

வேதாளம் இவ்வாறுஓடிவருகையில், வானத்தைத் தொட்டுக்கொண்டிருந்த வோர் உன்னதகட்டிடத்தையும் அதற்குளேறிப்போகும்படிவைத்திருந்த ஓர் ஏணியையுங் கண்டான். அனேகபடிகளையுடைய அவ்வேணியின் உச்சியில்மிகச்சிறந்ததும் ஒப்பற்ற அழகையுடையதுமான வாசலொன்றிருந்தது. அவ்வாசல்நிலையில் இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்டிருந்து தகதகமாய்ப்பிரகாசித்தது. எந்தசிற்பசாஸ்திரியும் தனதுகீர்த்தியாலுங்கருவியினால் வரையக்கூடாதச் சித்திரவிநோதங்களினாலும் லட்சணஎழுத்துக்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும் சிறந்த வேலைப்பாடுள்ளதாயுமிருந்தது. இயாக்கோபு ஏசாவுக்குப்பயந்துபதான் ஆராமிலிருந்து ஓடினபோது தரிசனச்சொப்பனமாய் வானத்தினின்று தூதர்கள் ஏறுவதையும் இறங்குவதையும்பார்த்து இதுவானத்தின் கதவென்று சொன்ன ஏணியின்படிகளைப்போலவிருந்தது. ஆயினும் ஒவ்வொருபடியும் நிலையற்றதாயும் மிகுந்தஇரகசியசகிதமுள்ளதாயுமிருந்தது. சிலசமயங்களில் அப்படிகள் வானத்துக்குள் விழுந்துகொள்ளப்படுவதினால் கண்களுக்கு விஷயமாகாமலிருந்தன. அவ்வேணியின் அடிவாரத்தில் பளிங்குபோன்ற ஓர்கடல்நின்றுகொண்டிருந்தது, அக்கடலின்சலம் மரகதம், வைடூரியம், புஷ்பராகமுதலிய கற்களின்நிறத்

தையுடையதுபோலவுமிருந்தது. பிற்காலத்தில் அக்கடலின்வழியாய், யாத்திரைசெய்து, அக்கினிரதங்களிலுமேறி தூதர்களால் மோட்சகரை சேர்ந்தவர்களுமுண்டு. மேலும் இப்படிகள் கீழேநோக்கவிடப்பட்டன, ஓர்வேளை இப்படிகளில் சாத்தான் துணிந்தேறினுமவன் நழுவும்படிக்காவது அல்லது அவன்புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பதை நன்றாய் உணர்த்தும்படிக்காவது அப்படி செய்திருக்கலாம். அப்படிகளினின்று நேராய் பரதீசுக்குச்சென்ற ஓர்பாதையிருந்தது, தேவதூதர்கள் உத்தமர்களாகிய ஆதித்தாய்தந்தைகளைப் போய்பார்க்கவும், விசாரிக்கவும், அவ்வழியாய் போக்குவரவு செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

மேற்சொல்லியபாதைதான், பீர்சேபா, எகிப்து அரபிமுதலிய விடங்களை அடக்கிக்கொண்டிருந்தமையால் விரிவானவழியாயிருந்தது. இவ்வெல்லைகளுக்கப்பால் இருளிருந்தது. சாத்தான், வானத்துக்கும் பூமிக்கும் மத்தியிலிருந்த இந்தப்பொன்மயமான ஏணியின் கடைசிப்படியின்மீதுநின்று இவ்வுலகமனைத்தையும் ஓர்நிமிஷத்தில்பார்த்து மிகவும் அதிசயித்தான். ஓர் இராமுழுவதும் விஸ்தீரணமான இருண்டவனாந்தரத்தில் அலைந்த ஓர்மனுஷன் அதிகாலையில் ஓர்மலையின் உச்சியிலேறி ஓர்தேசத்தையாவது அல்லது மாடமாளிகைகளையுங்கூட கோபுரங்களையும், உயர்ந்த உப்பரிகைகளையுமுடைய ஓர் ராஜதானிப்பட்டணத்தையாவதுப் பார்த்தால் எவ்வாறுசந்தோஷிப்பானோ அவ்வாறே சந்தோஷித்தான். இவன் ஓர்காலத்தில் வானுலகமகிமைகளைப் பார்த்திருந்தும் இப்பூவுலகின் அழகை அபரிமிதமாய் இச்சித்தனன். அதின்வடமுனைதொடங்கி தென்முனைமட்டுக்கும் அத்லாந்திக்பசிபிக்சமுத்திரங்கள் அடங்கியவிஸ்தீரணவிடங்களையும்பார்த்தான் இதுவுமன்றி நீலவர்ணமான ஆகாயமண்டலத்தை

ளையிருவி அசினைப்பட சத்திரக்கூட்டங்களையும் பார்த்தான். நட்சத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு உலகம்போலவும் ஆகாயமண்டலத்தில் திட்டுகளைப் போலவும் பூங்காவனத்திலுள்ள புட்பங்களைப் போலவுந் தோன்றின. அவைகளைப்பற்றியாவது அல்லது அவைகளிலுள்ள சம்பவங்களும் சேதனர்களைப்பற்றியாவது யாதோர் ஆராட்சி செய்யாமல் புறக்கொடுத்தானன்.

---

10. சூரியமண்டலஞ் சேருதல்.

இப்போது சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சேர்ந்தான்; பொன்னிறமான கிரணங்களையுடைய ஆதித்தனுக்குச் சமீபமாகவே சென்றனன். இப்பகலோனைந் தியஸ்தானத்திலிருந்து நட்சத்திரமண்டல மனைத்துக்கும் பிரகாசத்தைக் கொடுத்தது. அங்கியும்பெரிதுமான கிரகங்களும் உபக்கிரகங்களும் அதைச் சுற்றிப்போடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு ஓடுவதினால் நாட்கள் மாதங்கள் வருடங்கள் முதலிய காலவகுப்புகளைத் திட்டமாய்க்கணக்கிடவும் ஏதுவாயிருந்தது. ஒவ்வொரு கிரகத்தின் ஒவ்வொருபாகத்துக்குஞ் சூரியகாந்திகள் சென்றமையால் வெப்பமும் வெளிச்சமும் எங்கும்பரவி, சமஸ்தத்தையும் உயிர்ப்பித்தன. ஒரேவர்க்கமாக ஞாயிறு, உன்னதமான இடத்திலிருந்து சமஸ்தத்தையும் ஆண்டுகொண்டதால் அவைகளுக்கோர் அரசனைப்போலவிருந்தது. இவ்விதமாட்சிமைதங்கிய இடத்தில் தங்கினான். வானசாஸ்திரிகளுந் தங்களின் தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடியில் இப்பேர்ச் சூரியமண்டலக் காட்சிகளைக் காணவில்லை. எங்கும் ஒருகண்டசோதி பிரகாசித்துவம், சமஸ்தமுஞ் சோதிமயமா விளங்கியிருந்தது. இது உலகமெனுஞ்சாதிக்கால் நிச்சயமாகவே அதின்ஒருபாதி தங்கத்தினாலும் மற்றொருபாதி வெள்ளி

பிறிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அல்லது கைபாத்திரைகற்களென்றால் பூமியில் அவைகளுக்குச் சம்மானவைகள் யாதொன்றுமில்லை. இரும்பும் அக்கினிபோலெரிந்து பிரகாசிக்கும்வண்ணமாயிருந்தது. கோமேதகம், புஷ்பராகம், சுவர்ணரத்தினம், வைடூரியம், பத்மராகமுதலிய கற்களின்சோதிப்பிரகாசத்திலும் மீசுரமாயும், ஆரோனினமார்ப்பதக்கத்தில் பதிக்கப்பட்டிருந்த பன்னிரண்டுகெற்களின்சுடர்களையுடையதாயுமிருந்தது. இவைகளின்மகத்துவத்தைகண்களினால் பார்த்தறியகூடாமலிருந்தது போல மனோசக்திக்கும் எட்டாததாயுமிருந்தது. இதற்கொப்பானகற்களைக் கண்டுபிடிக்கும்படி சாஸ்திரிகளிருகாவாய் பிற்காலத்தில் பிரயாசைப்பட்டார்கள். பூர்விகத்தார்தங்கள் வித்வசாமர்த்தியத்தால் மகாபலத்த இராட்சதனுகிய எர்க்கிலேயுஸ் என்பவனையும் பிடித்துக்கொண்டனர். பலவர்ணத்தையுடைய புரோடியுஸ் என்பவனின் சுயரூபத்தையுங்கண்டுபிடித்தனர் ஆனால் இவ்விதக்கல்லை கண்டுபிடிக்கவில்லை, காரியம்ப்படியிருக்க சூரியகிரணங்களை பூமியின்மீதுபடும்போது அதில்அவிழ்தங்களுக்குதவும் செடிகளும் பூண்டுகளும் முளைக்கிறதையும், ஆற்றின்சலம் வெள்ளிக்கொப்பாய் மினுக்குகிறதையும்பார்த் தரிசிக்கவேண்டுமேதன்னா? ஆம் இருளடைந்த இப்பூமியில் சூரியகாந்திகள் தினந்தோறும் வீசுவதினால், கண்களை பகட்டத்தக்க வர்ணங்களையும் அரிதானவல்லமைகளையுடைய வஸ்துக்களையும் நாம் அவசியமாய்க்காணபோம். இவ்விடத்தில் சுவரும்தாதனமுமான காரியங்களைபார்க்கும்பொருட்டு பசாசானவன்கண்கூசாமல்நின்றான். அவன்தன்கண் அநேகயோஜனைதூரஞ்சுழன்றுமிகாணவந்தன. ஆயினும் அவன்காட்சிக்கு யாதொன்றும்விஷயமாகவில்லை. நிழலைக்காணபதரிதாயிருந்தது. மத்தியானமாயும் சூரியகிரணங்கள் செங்குத்

தாயிருந்தமையால் விருத்தவடிவானநிழல் எப்பொருளுக்குமில்லாதிருந்தது. ஆகாயமெங்குமந்தாரமின்றித் தெளிவாயிருந்தபடியினால் தொலைதூரத்திலுள்ளவைகளையுங்கண்டான்.

---

11. தூதனைக்கண்ட படலம்.

இப்படிசாத்தான் சூரியமண்டலத்திலுள்ளவைகளை உற்றுப்பார்க்குந்தருணத்தில், சடுதியாய்வானுலகத்தூதர்களிலொருவனை அவ்விடத்திற்கண்டு பிரமிப்படைந்தான். அவ்விதத்தூதனை யோவான் போஸ்தலன் ஒருசமயத்தில் சூரியனிற் கண்டபோது அத்தூதனின் முகம் இரும்பிருந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் அவன்பிரகாசமோ எவ்வளவேனுங்குன்றாமலிருந்தது. கிரணங்களினால் சோடிக்கப்பட்ட ஓர் பொற்கிரீடம் அவன்சிரசின்மீது வைக்கப்பட்டிருக்கது. அவனுடையமுடியில் மகத்துவசிகரமான முத்துக்களிருந்தன அவனிருபுஜங்களிலிருந்து செட்டைகள்புறப்பட்டு அசைவாடிக்கொண்டிருந்தன. இத்தூதன் ஆழ்ந்தயோசனைசாலியைப்போலவும், ஓர்முக்கியவேலையைநடத்த வருகிறவனைப்போலவுங் காணப்பட்டனன் இவனை அசுத்தாவியாகிய பசாசானவன் கண்டவளவில் ஒருவாறுசந்தோஷித்தான், மனிதன்வசிக்கும் பூமிக்குத்தன்னை நடத்தத்தக்க ஒருஆள் அகப்பட்டனன் என்றுஎண்ணமுற்று அவனண்டைக்குக் கிட்டிச்சேர்ந்தான். ஆம் இப்போதுதான்மானிடசாதியின் நிர்பாக்கியம் தொடங்குகிறதென்று சொல்லலாம். முதலாவது தன்சுயவுருவைமாற்றவேண்டுமென்றும் யாத்திரிகனதனுக்குமோசமுந்தான் முடிக்கவேண்டிய காரியத்தில் தாமதமுமுண்டாகுமென்று நினைத்து. ஓர்பாலியசேராபீனைப்போலவேஷம்பூண்டுகொண்டான்.

அவன்பாலியனல்லாவிடினும், அவனுடையமுகத்தில் தூதபாலியதத்துவம்விளங்கிற்று. சிரசைபுஷ்பங்களினால்சோடித்தனன். தலைமுடிகள்பறந்துகொண்டிருந்தன. இருகன்னங்களிலும் மயிர்ச்சுருள்கள் தொங்கிக்கொண்டிருந்தன. பொன்னிறசகிதமான பலவர்ணங்களையுஞ்சொலிக்கின்ற ரெக்கைகளையும் அணிந்துகொண்டான். அவன்தரித்தவேஷம் துரிதமாய் ஓடுவதற்கனுகூலமாயிருந்தது. தன்கையிலோர் வெள்ளித்தடியைப் பிடித்துக்கொண்டு சப்தமின்றி சென்றனன். வானதூதன்கிட்டிவருமுன்னமே ஒளிவேஷமதங்கிய தன்முகத்தை அவனுக்குநேராகத் திருப்பிக்கொண்டு ஆயத்தமாகநின்றனன். தட்சணமே இந்தூதன்தேவசன்னிதானத்தில் எப்போதும் நிற்று அவருடைய உத்தரவுக்குக்காத்துக்கொண்டிருக்கும் ஏழுதூதர்களிலொருவனாகிய யூரியேல்என்று சந்தேகமின்றி அறிந்துகொண்டான் மேற்சொல்லிய ஏழுதூதர்களும் கடவுளானவருக்கு ஏழுகண்களுக்கொப்பானவர்கள். அவருடைய உத்தரவுகளைசமஸ்தவிடங்களுக்குங் கொண்டுபோகும்படிக்கு அவருடைய சிங்காசனத்தண்டையில் காத்திருப்பதே அவர்களுடையவேலை. இவ்வித உன்னதவிடத்திலிருந்துவருகின்ற தூதனுடன் சாத்தான்துணிந்து பேசுகிறான்.

---

12. தூதனுடன் சம்பாஷித்த படலம்.

யூரியேலே! தேவனுடைய மகத்துவ சன்னிதானத்திலே எப்போதும் நிற்கின்ற ஏழு ஆவிகளில் ஒருவனே! அவரினது சத்தியவாக்கை யுஞ்சித்தத்

தையும் வானுலகோர் யாவருக்குந் தெரியப்படுத்து கிறாயே. அவ்வுலகி லுள்ளவர்கள் அவருடைய கட்டளைப்பிரகாரம் அனுபிசகாமல் நடந்துவருகிறார்களல்லவோ! அவ்வாறே புதியவுலகிலுள்ளச் சிருட்டிகளுக்கு அவருடையச்சித்தத்தைத் தெரியப்படுத்தவும் அவருக்கு மகிமையை யுண்டுபண்ணவும் வந்திருக்கிறாய். நவமான சிருட்டிகளைப்பார்க்கதேவனுடைய கண்கள் ஆவலாயிருக்கின்றன. விசேஷமாய் அவருடைய ஆத்துமநேசமும் உள்ளத்தின் வாஞ்சையுமாகிய மனுப்புத்திரனை பார்க்க அதிக ஆவலுடனிருக்கிறார். அவனுக்காகவே இந்த அதிசயக் கிரியைகளையெல்லா முண்டுபண்ணி உன்னையும் சேராபின் சபையினின்று பிரித்தெடுத்து இந்த சூரியமண்டலத்தில் அலைந்து திரியும்படி செய்திருக்கிறார். பிரகாசம்பொருந்திய சேராபினே! நமது கண்களுக்குமுன் எண்ணிறந்த உலகங்களிருக்கின்றனவே அவ்வுலகங்களுள் எதை அம்மனிதனுக்கிருப்பிடமாக் அளித்திருக்கிறார். அல்லது எல்லா உலகங்களிலும் அவனிருந்து கையாட்சி செய்யும்படி கட்டளையிட்டிருக்கிறாரோ அதை எனக்குச்சொல்லு, மகாப்பெரிய ஆண்டவருடைய கிரியையாயும் அவரால் இலவிசமான எண்ணிறந்த நன்மைகளை பெற்றவனாயுமிருக்கிற அம்மனிதனை அந்தரங்கசகிதமாய்ப் பார்த்து பகிரங்கமாய் அதிசயிக்க விருப்பமுற்றிருக்கிறேன். அவனையும் மற்றும் அவரினது சிருட்டிகளையும் பார்த்து தகுந்தபிரகாரம் அவனைத்துதிப்பேன். அவருக்கு விரோதமாய் கலகஞ்செய்த சத்துருக்களை நரகத்திலே தள்ளிவிட்டாரல்லவோ, அதினாலுண்டான நஷ்ட

க்கை நிவர்த்தி செய்யும்பொருட்டு மனிதஜாதியை
யுண்டாக்கித் தம்மை செம்மையாய் ஆராதிக்கும்
படி செய்திருக்கிறாரென்று எண்ணுகிறேன். ஆம்
அவருடைய வழிகளெல்லாம் எவ்வளவு ஞானம்
நிறைந்தவைகளா யிருக்கிறது என்றான்.

இவ்வாறு இந்தத்துரோக நெஞ்சன் தந்திரமான
வார்த்தைகளுடன் பேசினன். அவனுடைய சாப்ப
னையை மனிதனாவது தூதனாவது கண்டுபிடிப்பது அ
ரிய காரியமாயிருந்தது. ஆம் இவன் பிணைத்த இந்த
தீமை சர்வஞானம்நிறைந்த தேவனால்மாத்திரம் அறி
ந்துகொள்ளக் கூடியதாயிருந்தது. ஞானத்திலும்
பக்தியிலுஞ் சிறந்தவர்கள், அடிக்கடி மனிதர்களின்
குற்றகுணங்களை அறிந்துகொள்ளக்கூடாமல் மோ
சம் போகிறார்கள். வெளிப்படையான குற்றம்,
கர்வம், தீங்கு, எவர்களிடத்தில் காணப்படாம
லிருக்கின்றனவோ அவர்கள் சற்புத்திரரென்றும்,
நீதிமான்களென்றும் தீர்த்துப்போடுகிறார்கள். ஏ
னென்றால், தாங்கள் பக்தியும் பரிசுத்தமுமுள்ளவர்க
ளானதால் மற்றவர்களும் அப்படியே யிருப்பார்க
ளென்று எண்ணிக்கொண்டு தீர்மானஞ்செய்கிறார்க
ள். அப்படிப்போலவே யூரியேல், சூரிய வொளிப்
பிரகாசம் பொருந்தினவனுந் தேவலோகத்தூதர்க
ளில் கூரியபார்வையை யுடையவனுமிருந்தும் இம்
மனிதனுடைய சொல்லைக்கேட்டு, யாதொன்றுஞ்
சமுசயிக்காமலிருந்தான். களங்கமற்றவனாயிருந்து
ம், வஞ்சிக்கப்பட்டவனாய், ஒளியின்தூதன் வேஷம்
பூண்டுவந்தவனுக்கு மாறுத்தாரஞ் சொல்லுகிறான்.

13. தூதனைவஞ்சனைசெய் படலம்.

சௌந்தரிய புருஷனே! தேவனுடைய கிரியைகளைப்பார்க்க விரும்புவதும் அக்கிரியைகளினிமித்தம் அவரைப்போற்றுவதும் அதிகப்பிரசங்கத்தனமல்ல, குற்றமான காரியமுமல்ல. இதுகாரியத்தினிமித்தம் நீ புகழப்பட பாத்திரனாயிருக்கிறாய், மற்றவர்களிலும் நீ அதிக பிரீதியுள்ளவனாகக் காணப்படுகிறாய் மேலும் உனது ராஜமாளிகையைவிட்டு வானுலகத்தில் கேள்வியினா லறியப்பட்டவைகளை உன் சுயகண்களினால் பார்க்கவிரும்புகிறாய் இது மெத்தவும் நல்ல காரியம். தேவனுடைய கிரியைகள் நிச்சயமாகவே அதிசயிக்கப்பட வேண்டியவைகள். அவைகளை யறிந்துகொள்வது பிரயோசனமாயும் அவைகளை ஞாபகத்திலே வைத்துக்கொள்வது சந்தோஷமாயுமிருக்கின்றது. ஆனால் அவைகளின் தொகையை யாரால்மதிக்கக்கூடும் அல்லது அவைகள் உண்டாக்கப்பட்ட அளவில்லாத பிரமாணத்தையார் அறியக்கூடும்; அச்சிருட்டிகளுக்கு முதற்காரணமாயிருந்தவைகள் மறைபொருள்களா யிருக்கின்றன. அவருடைய வார்த்தையினால் ஒழுங்கற்ற சடப்பொருளினின்று ஒழுங்குள்ள ஓர் வடிவமுண்டானதைப் பார்த்தேன். குழப்பத்தினிராட்சியத்தில் ஓர் அமளியுண்டாயிருக்குங் காலத்தில் அவருடைய சப்தங் கேட்கப்பட்டது உடனே இருள் ஓடிப்போய்விட்டது. வெளிச்சம் பிரகாசித்தது. ஒழுங்கானது ஒழுங்கீனத்தினின்று உற்பத்தியாயிற்று. மேலும் பருவான தன்மையையுடைய பஞ்சலோகங்கள், அதாவது மண், சலம், காற்று, நெரு

ப்பு, ஆகாயமாகிய இவைகள் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானத்திற்போய்ச் சேர்ந்தன. இதுவுமன்றி வானுலகத்துக்குரிய நுட்பமான ஆகாய வஸ்துக்களும் அணுக்களும் மேலாகப்பறந்து நீபார்க்கின்ற கணக்கில்லாத நட்சத்திரங்களாயின ஒவ்வொரு நட்சத்திரத்துக்கும் அதனிடமும் ஓட்டமுங் குறிக்கப்பட்டது. மற்றவைகள் இந்த அண்டபகிரண்டத்தைச் சுவர்களைப்போல் வளைந்துகொண்டிருக்கின்றன அதோ நிற்கின்ற அந்த உருண்டையான கிரகத்தை கீழ் நோக்கிப்பார். அதின் ஒரு பக்கத்தில்மாத்திரம் ஒளி யுடையதாயிருக்கிறது, அவ்வொளியானது இச்சூரிய ஒளியின் பிரதிவிம்பமா யிருக்கிறது. அவ்விடத்திற்கு பூமியென்று பெயர் அதுவே நவமாய் சிருட்டிக்கப்பட்ட மனிதனிருக்குஞ் ஸ்தானம் அந்த வெளிச்சம் அவனுக்கு பகலாயிருக்கிறது அவ்வுருண்டையின் மற்றொருபாதி இருளடைந்திருக்கிறது ஆயினும் அதற்கெதிரிலிருக்கின்ற உபக்கிரகமாகிய சந்திரன் அப்பூமிக்கு ஒத்தாசை செய்கிறது அது மாதந்தோறும் சுற்றியோடி தான் இரவலாகப் பெற்ற ஒளியை சில சமையத்தில் குறைவாயும் சில சமையத்தில் பூரணமாயும் பூமிக்குக்கொடுத்து இரவின் அந்தகாரத்தை நீக்கிவிடுகிறது. நான் என் விரலினால் சுட்டிக்காட்டு மிடத்துக்கு "பாதிசு" என்று பெயர் அதுவே ஆதாமின் இருப்பிடம் அங்கேயிருக்கும் மகத்துவமான சோலைகளின் நடுவில் அவன் வசிக்கும் பூங்காவனமிருக்கிறது. நீ வலது இடது பக்கம்சாயாமல் நோய்ப்போ. அப்போது எவ்விதத்திலும் அவ்விடத்துக்குச்சேருவாய், நர்

விப்போது என் வேலையைமுடிக்க போகவேண்டு மென்றான்.

இவ்வாறு பேசி திரும்பினவுடனே சாத்தான் குனிந்து வானுலகத்தில் அதிதூதர்களுக்குச் செலுத்தும் மரியாதைப்பிரகாரம் வந்தனஞ்செய்து செலவுபெற்று பூமிக்குநேராகப்பறந்தோடினான். ஜெயமடைவோமென்ற மட்டுமிஞ்சின தயிரியமும் நம்பிக்கையும் மிகுந்ததினால் ஆகாயத்தில் வெகுதூரம், கரணங்கள் போட்டதுமன்றி சிலவிடங்களிற் சக்கரஞ் சுழற்றி வெள்ளித்தடியை எப்பக்கத்திலும் வீசிக்கொண்டு பூமியின் மத்திவரைக்கு நேராய் வந்து சற்றுநேரம் நின்று பிற்பாடு மேசேப்பொத்தாமியாவென்னு மிடங்களுக்கு அருகாமையில்வந்திறங்கினன்.

மூன்றும் புத்தகம் முற்றிற்று.

116/43

NAMES OF SUBSCRIBERS.—*(Continued.)*

	Copies.
The Right Reverend Bishop Caldwell, D.D., L.L. D. (Additional)	26
The Rev. M. C. Cobban. Wesleyan Mission	1
The Rev. G. H. Hyne	1
The Rev. C. Chouriappan. Baptist Mission	2
The Rev. A Theophilus	1
The Rev. Henry Pope. Chaplain	1
Mr. B. Ramasawmy Naidoo B.A. (High Court)	1
Mr. A. Janikkaram Moodelliar. Forest Dept.	1
Mr. S. Scott. Tract & School Book Society	1
Mr. Thungaswamy Pillay. Municipal Com. Office	1
Mr. Christian Pillay. Accountant General's Office.	1
Mr. L. M. Fernandez. Tuticorin	1
Mr. Ephraim Savisashamuttoo	1
Mr. A. Andrews	1
Mr. A. Kernan	1
Mr. J. Waples. Municipal Commissioner's Office	1

(Will be Continued)

Subscribers are kindly requested to send in their remittance for Book IV on or before the 31st December.

கையொப்பக்காரர் காலதாமதமின்றி நான்காம் புத்தகத்தின் கிரயத்தை டிசம்பர் மாதம் 31 தேதிக்குள்ளாக அனுப்பிவிடவும்.